

عنوان مقاله:

تبیین تاثیر حکمروایی مطلوب شهری بر توانمندسازی شهروندان: یک الگوی سیاست شهری دارایی مبنا

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 10، شماره 41 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد علی جاوید - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی، گروه جغرافیا، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

عیسی پیری - استاد یار، دانشکده علوم انسانی، گروه جغرافیا، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

محسن کلانتری - دانشیار، دانشکده علوم انسانی، گروه جغرافیا، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

محمدتقی حیدری - استادیار دانشگاه زنجان، جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

حکمروایی مطلوب شهری لزوماً بر کنشگری سیاسی شهروندان مبتنی هست که در واقع منتج از توانمندسازی است. نظام شهروندی در سیستم شهری و سیاسی کشور به دلایل مختلف از جمله تمرکزگرایی فرهنگی - سیاسی و حتی جغرافیایی چندان رشد نکرده است. هم دست یافتن به سطوح مختلف شهروندی مانند آنچه در نظریه شهروندی مارشال آمده است نیازمند کنشگری سیاسی است و هم توانمندسازی. این مقاله به پروبلماتیک سازی این چالش می پردازد. روش تحقیق مقاله تبیینی است و امیدوار است بر غنای ادبیات دانش جغرافیای شهری افزوده باشد. نتایج این مقاله حاکی از آن است که حکمروایی مطلوب مبتنی بر سیاست شهری دارایی مبنا است که هم حامل توانمند سازی است و هم بر فرایند سازی کنشگری سیاسی شهروندان و جامعه مدنی تاکید می کند. نتایج این مقاله حاکی از آن است که حکمروایی مطلوب مبتنی بر سیاست شهری دارایی مبنا است که هم حامل توانمند سازی است و هم بر فرایند سازی کنشگری سیاسی شهروندان و جامعه مدنی تاکید می کند.

کلمات کلیدی:

حکمروایی مطلوب، سیاست دارایی مبنا، توانمند سازی، تبیین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393049>

